

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 291/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 295/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 45 C 69/2007) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. augusta 2009 doručená sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 295/2008 (pôvodne vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 45 C 69/2007).

1. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol: „*Ostatný raz uznesením IV. ÚS 140/09-12 odmietol ústavný sud moju sťažnosť na prietahy v tejto veci ako zjavne neopodstatnenú, uznesenie vyniesol ústavný sud 23. apríla 2009. Bol som prekvapený takýmto rozhodnutím ústavného sudu, keďže aj predsedníčka Okresného súdu v Pezinku vo svojej odpovedi na moju sťažnosť na prietahy zo dňa 5. marca 2009 uznala oprávnenosť mojej sťažnosti a v mene súdu sa mi tá spôsoba prietahov ospravedlnila, pričom v konaní okresného súdu, ako následného je moja žaloba od 1. januára 2008... Ústavný súd však odvodil svoj záver o odmietnutí sťažnosti tým, že dotknutý okresný súd začal vo veci konať po obdržaní mojej sťažnosti na prietahy, pričom ústavný sud sa už nezaoberal nezvratnou skutočnosťou, že spôsobením prietahom oboma konajúcimi sudmi v tej samej veci, teda Okresným súdom Bratislava II a následne Okresným súdom v Pezinku bola mi spôsobená majetková aj nemajetková ujma... po odmietnutí mojej sťažnosti ústavným súdom uznesením zo dňa 23. apríla 2009 nedošlo k takému postupu v konaní súdu, ktorým by sa dosiahlo rozhodnutie o mojej žalobe a prietahy v konaní teda naďalej pokračujú... Je treba brať do úvahy, že žalobu v tejto veci podal som na súd 11. decembra 2006 a teda ani takmer po troch rokoch od jej podania nie je vo veci rozhodnuté... Od ústavného súdu očakávam také rozhodnutie o mojej sťažnosti, ktorým zaviazá dotknutý okresný súd:*

- *konať vo veci bez prietahov a prikáže mu, aby dotknutý súd teraz už druhý v poradí čo vo veci koná, zrýchlil konanie...*

- *vyplatiť mi primerané a spravodlivé zadosťučinenie vo výške 100 000,- Sk, v terajšej mene 33 793 eur...*

- *uhradiť právnemu zástupcovi trovy konania pri mojom zastupovaní pred ústavným sudom v tejto veci, o tejto sťažnosti.“*

2. Sťažovateľ ďalej v sťažnosti uviedol:

„- *plnomocenstvo pre právneho zástupcu doručím ústavnému sudu po doručení mi uznesenia o prijatí mojej sťažnosti na konanie pred Ústavným sudom Slovenskej republiky. Pretože v prípade, že by som (správne malo byť – mi, pozn.) ústavný súd sťažnosť opäť odmietol, vynakladal by som zbytočnú námahu na zariadovanie všetkého potrebného v súvislosti so zariadovaním a doručovaním plnomocenstva pre právneho zástupcu ústavnému súdu.“*

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

3. Sťažovateľ namieta porušenie základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní

vedenom pod sp. zn. 4 C 295/2008 (pôvodne postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 69/2007).

4. Ústavný súd zo sťažnosti a z veci vedenej pred ústavným súdom pod sp. zn. IV. ÚS 140/09 zistil, že sťažovateľ podal 14. decembra 2006 proti žalovanej žalobu o náhradu škody na Okresnom súde Bratislava III. Vec bola vedená pod sp. zn. 9 C 182/2006. Prípisom sp. zn. 9 C 182/2006 zo 14. februára 2007 Okresný súd Bratislava III postúpil spis Okresnému súdu Bratislava II z dôvodu miestnej nepríslušnosti. Vec napadla na Okresný súd Bratislava II 17. apríla 2007 a bola jej pridelená sp. zn. 45 C 69/2007. S účinnosťou od 1. januára 2008 v dôsledku zákonnej reorganizácie súdnej sústavy vec prešla na okresný súd. Ústavný súd sa sťažovateľom namietanými priet'ahmi (čl. 48 ods. 2 ústavy) v konaní okresného súdu pod sp. zn. 4 C 295/2008 už zaoberal, a to na základe jeho sťažnosti doručenej ústavnému súdu 25. marca 2009. Uznesením č. k. IV. ÚS 140/09-12 z 23. apríla 2009 ústavný súd uvedenú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Toto rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené 14. mája 2009. Po uplynutí 3 mesiacov sťažovateľ opätovne podal ústavnému súdu teraz prerokúvanú sťažnosť na priet'ahy v konaní okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 295/2008.

5. Chronológia vykonaných úkonov zainteresovaných súdov od podania žaloby do 23. apríla 2009 je zdokumentovaná v konaní vedenom pred ústavným súdom pod sp. zn. IV. ÚS 140/09 a bola podkladom pre jeho rozhodnutie z 23. apríla 2009 (sťažnosť bola odmietnutá ako zjavne neopodstatnená). Od 24. apríla 2009 do času podania tejto sťažnosti (17. augusta 2009) na základe oznámenia okresného súdu sťažovateľ „... 15. 4. 2009 zaslal... návrh na vylúčenie advokáta Mgr. Š. a žiadal o odročenie pojednávania vytýčeného na 30. 4. 2009. ... 16. 6. 2009 súd vydal uznesenie o zmene právneho zástupcu navrhovateľa... ustanovil navrhovateľovi právneho zástupcu Mgr. M. Z. ... 6. 7. 2009... Mgr. Z. zaslal odvolanie proti uzneseniu. ... 7. 7. 2009 súd vydal uznesenie o zmene právneho zástupcu navrhovateľa namiesto Mgr. Z. súd ustanovil JUDr. B. B. Z toho dôvodu bolo pojednávanie zo dňa 28. 7. 2009 odročené na termín 15. 10. 2009. Dňa 14. 7. 2009 bolo doručené odvolanie navrhovateľa voči uzneseniu, v ktorom bol ustanovený advokát Mgr. Z. Dňa 22. 7. 2009 bolo doručené odvolanie navrhovateľa voči uzneseniu, v ktorom

bola ustanovená advokátka JUDr. B. Dňa 10. 7. 2009 bolo doručené zo strany odporkyne odvolanie voči uzneseniu, v ktorom súd ustanovil právneho zástupcu navrhovateľovi Mgr. Z. Dňa 31. 7. 2009 bolo doručené zo strany odporkyne odvolanie voči uzneseniu, v ktorom súd ustanovil právneho zástupcu navrhovateľovi JUDr. B.“.

6. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ak sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom všeobecného súdu, účinným prostriedkom nápravy, ktorý je sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu povinný vyčerpať, je sťažnosť na prieťahy v konaní adresovaná predsedovi príslušného súdu v súlade s ustanovením § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Ústavný súd zistil, že sťažovateľ namietal prieťahy v predmetnom konaní aj sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. marca 2009. V označenej veci ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 140/09-12 z 23. apríla 2009 sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Po uplynutí viac ako 3 mesiacov sťažovateľ opätovne podal ústavnému súdu sťažnosť na prieťahy v konaní bez toho, aby využil a vyčerpal iné právne prostriedky (§ 62 a nasl. zákona o súdoch).

7. Podľa § 24 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd už vo veci rozhodoval 23. apríla 2009 pod sp. zn. IV. ÚS 140/09, pričom nerozhodoval o podmienkach konania, ale skúmal aj konanie vo veci samej.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti zistil, že vo veci už bolo rozhodnuté ústavným súdom a v novom podaní sťažovateľa sa okresný súd nemohol dopustiť porušenia jeho základných práv a slobôd z dôvodu, že sťažovateľ žiadal najskôr o odročenie stanoveného termínu pojednávania a následne namietal súdom mu postupne ustanovených advokátov, ako je uvedené v bode 5 (podobne III. ÚS 48/07).

8. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už na jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej neprípustnosť.

9. Navyše, sťažovateľ nesplnil náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde v § 20 ods. 2, pretože k sťažnosti nepripojil splnomocnenie na zastupovanie advokátom pred ústavným súdom, hoci o tejto povinnosti mal nepochybné vedomosť (sťažovateľ už podal mnoho sťažností na ústavnom súde). Jeho obranu v tejto súvislosti (bod 2) ústavný súd nemohol akceptovať.

10. Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2009